

NOVA GORICA

Poživimo gradnjo
zadružnih domov!

Solkan, 20. avgusta 1948

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA GORIŠKI OKRAJ

Leto II. — Št. 23

Teden zadružnih domov v goriškem okraju

Teden zadružnih domov praznuje naše delovno ljudstvo na vasi s tem, da pospešuje svoj delovni polet na svojih gradiliščih. Ljudstvo ni pokazalo samo svoje pripravljenosti do dela, temveč je znalo marsikje tudi odpraviti pomanjkljivosti in oportunistično gledanje nekaterih članov uprav in raznih odborov, ki so doslej le zavlačevali delo in s tem ubijali dobro voljo ljudstva do dela. Otrlesi so se posebno vseh mogočih izgovorov in resno pričeli z delom. Tako so v Dornbergu vendarle rešili vprašanje prostora in pristopili k delu. 22. t. m. so imeli otvoritev z delom in je bilo tega dne na gradilišču nad 100 ljudi, ki so napravili nad 500 prostovoljnih delovnih ur, izkopali so temelje, pri tem premetali nad 86 kub. m zemlje, splanirali so 80 kv. m prostora.

V Grgarju so spravili v tem tednu gradilišče za mrtve točke, organizirali so si frontovsko brigado, ki šteje 128 članov, ki so se obvezali, da bodo napravili 6000 ur prostovoljnega dela na gradilišču zadružnega doma.

V vasi Gradišče bodo v tem tednu zadružni dom pokrili. Ta vas je napovedala tekmovanje Prvačina. Gradišče že pristopa s tekmovalnim duhom k delu in izpolnjuje obveznosti glede organiziranja brigadnega sistema dela, uvedbe točne evidence.

Tudi mala vasica Preserje se je razgibala, ima že organizirano frontovsko brigado. Pri otvoritvi zadružnega tedna je bilo na gradilišču nad 50 ljudi, kar je za to malo vasico zelo visoko število. Tega dne so napravili nad 250 ur prostovoljnega dela.

Kanal ob Soči je tudi oživel in otvoril ta teden z množičnim delom. V Kanalu in Sempasu so sprejeli obveznost, da bo v tednu zadružnih domov pospešeno delo na gradilišču tako, da bo dvorana 15. septembra pod streho. V to svrhu so v Sempasu napovedali tekmovanje Dornbergu v sledečih točkah: V tednu zadružnih domov se bo so si sami preskrbeli 1000 komadov opeke in prispevali sami 30.000 din za zadružni dom ter pojačali kulturno-prosvetno delo.

Dvorana zadružnega doma v Medani že služi svojemu namenu

Medanci so po otvoritvi zadružnega doma, ki je bila 27. aprila letošnjega leta, nadaljevali delo na svojem zadružnem domu in tako popolnoma uredili dvorano, tako, da odgovarja vsakršnim predstavam. Ob izročitvi dvorane svojemu namenu so pripravili film »Fizikturna parada v Moskvi leta 1947.«

Pred filmsko predstavo je spregovoril nekaj besed sekretar okrajnega komiteta KPS za Goriško tov. Jože Primorž. Čestital jim je k njihovim velikim uspehom in jim s tem dal vzpodbudo za doseganje še večjih uspehov v nadaljnji graditvi gospodarskih poslopj okoli zadružnega doma. Medanci so ob veselju nad doseženimi uspehi vzklkali Ljudski fronti, ljudski oblasti, Komunistični partiji in maršalu Titu.

V obzorniku so gledali umetniško delo naprednega umetnika Ferdo Vesela in državni tekstilni tehnikum v Kranju, kjer se vežbajo teoretično in praktično novi mladi strokovni kadri za našo tekstilno industrijo. Na platnu so videli tudi ribogojstvo v Jugoslaviji in umetno oplojevanje. Naravnost nav-

250 ljudi udeležilo prostovoljnega dela, prostovoljnih in plačanih ur bo 4450, izkopalo 49 kub. m temeljev, 130 kv. m splaniralo, zabetoniralo 49 kub. m, sezidalo 63 kub. m zidu, pripravilo 30 kub. m peska, 20 kub. m gramoza ter 90 kub. m kamna, prispevalo v denarju 30.000 din; mladina pa bo organizirala svojo brigado s štirimi četami, ki bo tekmovala za redno in točno evidenco.

Mala briška vasica Višnjevik, ki šteje le 450 prebivalcev in ima težkoče za dobavo potrebnega materiala zaradi precejšnje oddaljenosti, je svoj dom že pokrila. Kostanjevica na Krasi, Rihemberk, ki je bil doslej med najprijadnejšimi, nameravajo pokriti do 15. septembra svoj dom. Tudi na Colu pridno hitijo z delom, da bo dom čim prej pokrit.

Kritizirati pa moramo še vedno nekatera gradilišča, ki jih tudi tekmovanje in poživitve dela na ostalih gradiliščih ni razgibalo. V Oseku se dela udeležujejo povečini le prostovoljci iz vasi Visoko in Vitovlje, čeprav bi morale te vasice v območju istega KLO-ja delati v soglasju, povzročajo trenje in slaba povezava samo to, da se vse te tisti, ki jim gradnja zadružnega doma ni po volji. Renče rešujejo že mesece vprašanje neke stare stavbe. V tem času, ko se nikakor ne morejo odločiti zanjo, bi lahko že imeli lep, povsem na novo sezidan dom. Upamo, da bo v tem tednu bolj oživilo delo v Dobravljah, Budanjah in Selu.

Pri tem opozarjamo vse odbore OF v vaseh, ki si v letošnjem letu niso zadali plana za gradnjo doma. V kolikor bodo tudi ti pričeli že sedaj s pripravami, jim bo delo v naslednjem letu tem lažje in jim bo šlo hitreje od rok. S tem se bomo izognili nepotrebnemu zavlačevanju dela na gradilišču in bodo zadružni domovi hitreje rasti s tal.

Zavedajmo se dobro tega, da je goriški okraj napovedal tekmovanje tolminskemu in sežanskemu. Dokažimo, da smo tudi pri delu sposobni biti najboljši.

Metod.

radi v Beogradu 1. maja letošnjega leta bo Medancem in vsem drugim v Brdih lahko povedal, da je tudi v Jugoslaviji videl nekaj podobnega, samo v manjši meri.

Nad 600 ljudi v novo zgrajeni dvorani ob predvajanju filma pa je pokazalo, kako si naše podeželsko prebivalstvo želi dobrih vzgojnih filmov, ki jih je tako pogrešalo v fašistični Italiji.

Stanje gradnje zadružnih domov v našem okraju na dan 22. avgusta 1948

Doslej so pokriti zadružni domovi v sledečih vaseh: Dol-Predmeja, Medana, Trnovo, Kal nad Kanalom, Ročini, Višnjevik.

Pokrivajo se v vaseh: Vrtojba, Col, Gradišče, Lokve, Prvačina.

Zidajo se nadstropja: Dobrovo, Hum, Kostanjevica, Rihemberk, Kanal, Sempas, Otlica.

Zidajo se pritličja: Miren, Vipava.

Koplijejo se temelji: Št. Vid, Lozice, Preserje, S. Lokovec, Batuje, Dornberg, Cepovan.

Planira in pripravlja se material: Vogrsko, Grgar, Cerovo, G. Lokovec, Vipolže, Črniče, Renče, Kojsko, Ajdovščina, Nebljo.

Mrtva gradilišča so še v vaseh: Podkraj, Bate, Selo, Budanje, Banišice in Dobravlje.

I. Goriška MDB odlikovana z redom bratstva in edinstva prve stopnje

Bratstvo, skovano v času NOB, danes še bolj utrjuje naše mladinske delovne brigade pri delu samem. Primorska mladina se z navdušenjem odpravlja na razne delovne akcije v ostale republike in se vrača s še pristranejšimi odnosi do vseh narodov Jugoslavije.

Tako se je napotila na svoje dvomesečno delo v bratsko republiko Crno goro I. Goriška delovna brigada »Mihe Marinka«, kjer je postala petkrat udarna. Za vse svoje delo je prejela najvišje odlikovanje

mladinskih delovnih brigad in to Orden Bratstva in edinstva prve stopnje. Odlikovanje sta prejela v Nikšiću tov. Badalič Bernard, komandant brigade in Perdih Anton, komandir Tolminske čete.

Visoko priznanje je vso mladino na Goriškem še bolj dvignilo v njenem delovnem poletu. Več mladincev te brigade se je ponovno vključilo v novo delovno brigado, ki odhaja te dni na gradnjo Novega Beograda.

Adela

Dolžnost množičnih organizacij pri odkupu krompirja

Da bi zagotovili delovnemu prebivalstvu prehrano s krompirjem, je naša vlada na predlog ministristva za trgovino in preskrbo izdala Uredbo o odkupu krompirja v letu 1948-49. Uredba je bila objavljena v Uradnem listu LRS z dne 21. avgusta 1948 in jo prinašajo tudi dnevniški republiških časopisov. Iz uredbe je razvidno, kako skrb naša ljudska oblast za delovnega človeka in kako nudi našemu malemu kmetu možnosti, ki jih bo dobil s kontrahiranjem svojih viškov v obliki bonov, s katerimi si bo lahko nabavil industrijsko blago ali porabil za zamenjavo krompirja ali pa nakupa koruze proti nakazilu kmetovalcev, ki ne zapadejo predpisom obvezne oddaje. Prav tako uredba kategorizira obdelovalno površino in prikazuje v odstotkih presežke za vse one kmetovalce, ki imajo nad 2 ha obdelovalne zemlje. Na podlagi teh podatkov bo določil KLO odstotek za vsakega kmetovalca, upoštevajoč gospodarsko strukturo, ekonomsko moč in ostale prilike, ki lahko vplivajo na višino obvezne oddaje.

Prav tako citira uredba v svojih členih vse prednosti onih, ki spadajo v obvezno oddajo in ki bodo poleg svoje obveznosti še kontrahirali proste viške za povečano vsoto državnih cen za 25 %. Tem nudi v soraz-

merjih možnosti nabave industrijskega blaga ter zamenjavo krompirja in koruze. Na drugi strani pa vsebuje uredba tudi opozorila na prekrške s kaznimi, ki bodo onemogočale špekulacijo.

Da se bo uredba s čim večjim uspehom izvajala, je potrebna budnost vseh naših množičnih organizacij in stalna pomoč KLO-lem. Vse ljudske množice morajo biti točno seznanjene z nalogami, ki stoje pred nami. Zavedajoč se, da je vsaka uredba naše ljudske oblasti nov člen v izvedbi našega petletnega plana, ne smemo dopuščati, da bi se ta važna naloga vršila šablonsko, ker bi to povzročalo nezadovoljstvo po vaseh. Vaški sekretariat OF in aktivni vseh ostalih organizacij so soodgovorni za vse morebitne napake, ki bi se pojavljale prav vsled nepolitičnega gledanja na to uredbu. Kmetijske zadruge bodo morale biti v stalnem stiku s KLO-ji in njihova dolžnost bo signalizirati vsako morebitno težavo Okrajni upravi za odkup. Poročati bodo morale dnevno med 12. in 14. uro Okrajni odkupni upravi, kako poteka ta akcija in bodo morale voditi točno operativno evidenco. Ker se bo odkup začel zadnje dni tega meseca in se bo vršil do 15. oktobra, pričnimo takoj z delom.

K. L.

Delovna sila — važen činitelj za izvedbo plana

Marsikatera organizacija danes še vedno ne pojmuje pravilno izvedbe plana delovne sile. Zato ugotavljamo neprestano na tem polju precejšnje pomanjkljivosti. Krajevne komisije za mobilizacijo delovne sile postavljajo oportunistično, kadar gre za izvršitev navodil, namesto, da bi stopile takoj v stik s krajevnimi OF odbori in skupno z njimi reševale težje izvedljive plance. Še vedno imamo primere ljudi, ki bi se lahko vključili v delovni proces in bi s tem po eni strani izboljšali svoje socialno stanje, po drugi strani pa doprinesli skupnosti mnogo več kot doma. Pa ni dovolj, da izpolnimo plan pri mobilizaciji delovne sile, potrebno je, da z dobljeno delovno silo vršimo tudi ono vzgojno delo, h kateremu spada tudi disciplinarnost in pravičen odnos do dela. KLO Avče moramo omeniti prav zaradi tega, ker je podpiral nediscipliniranih delavcev, ki so se vključili v delovni proces samo zato, da izkoristijo živilsko nakaznico. Tako so bili nekateri zaposleni na gradilišču železniskega mostu pri Avčah komaj 24 do 54 ur v

mesecu, ostale dneve pa so prebili na svoji mali kmetiji. Tak odnos do dela s strani delavcev samih v ljudski državi nikakor ni dopusten, kajti vemo, da komur ljudska oblast daje, tudi nekaj od njega zahteva. Pohvalno se moramo izraziti prav glede delovnega odnosa o delavcih v kamnolomu apnenice »Rdeča zvezda« v Solkanu, kjer prav vsi dosegajo in presegajo delovne norme.

Jasno je, da moramo kritizirati vse nepravilne kričeče primere, potrebno pa je, da vedno o pravem času damo priznanje onim, ki dajejo skupnosti več kot drugi. V podružnici opekarnice Bilje se delavci zelo pošteno vključujejo v delo in stalno presegajo normo, a do danes ni bil predlagan še niti en udarnik, niti ni bil nihče pohvaljen za svoje delo. Na ta način bomo zanemarili naš najboljši kader. Zato je nujno, da se tako uprave podjetij, kakor tudi sindikalne podružnice nekoliko bolj zanimajo za vzgojo svojih kadrov, ki jih potrebujemo za izvedbo plana.

David

Izboljšanje prehrane delovnega ljudstva

Zvezna vlada je izdala uredbu, s katero se je v mesecu avgustu izboljšala prehrana s tem, da se je izboljšalo razmerje med enotno in koruzno moko. Nadalje je zvezna vlada izdala tudi spremembo o uredbi o garantirani preskrbi, s katero se je dignil dnevni obrok kruha za vsakega potrošnika garantirane preskrbe za 50 gr. izvzemši tiste, ki so že dobivali 1000 gr. kruha dnevno. S to dopolnilno uredbo se je tudi izboljšala preskrba kmetov v pasivnih in v vojni opustošenih krajih. Kmetje, ki dobivajo pasivne živilske nakaznice, imajo možnost nakupa 7 kg koruze in 1 kg pšenice mesečno na vsako nakaznico za pasivne in po vojni opustošene kraje po nižjih enotnih cenah. Še večjo ugodnost kot v primorskih krajih LR Hrvaške in LR Črne gore pa imajo kmetje v Slovenskem Primorju, ki imajo pravico kupiti mesečno 5 kg koruze in 4 kg pšenice oz. ustrežajočo količino moke. To velja seveda za tiste kmete, ki prejemajo živilske nakaznice za pasivne in v vojni opustošene kraje. Nova uredba o preskrbi velja od 1. avgusta in bodo imeli vsi upravičenci možnost dobiti zaostanek iz meseca avgusta. V tej uredbi se zrcali velika skrb naše zvezne vlade za pasivne in v vojni opustošene kraje.

Ze samo to, da je uredba o izboljšani preskrbi izdana in je stopila v veljavo še poprej, kot se je odkupilo po uredbi določene količine žita, nam priča, kako naša ljudska oblast skrbi za dviganje življenjskega standarda našega delovnega ljudstva. Vsi pošteti državljani vedo, da je bilo to doseženo le z velikimi naporami našega delovnega ljudstva, ki je sledilo pozivu Osvobodilne fronte in Ljudske fronte Jugoslavije ter Komunistične partije.

Hkrati, ko vidimo, kako se iz naporov ljudstva samega, ki vključeno v plan izpolnjuje svoje planske dolžnosti vsak na svojem mestu, dviga življenjski standard delovnega človeka, pa je potrebno, da ljudstvo, ki je sledilo pozivu naših voditeljev in izvajalo planske naloge, razkrinkuje vse one, ki so hoteli in še hočejo zavirati naš razvoj z neupravičenim godrnjanjem, ki je največkrat sad skritih agentov ameriškega imperializma in izvira največkrat iz nekaterih župnišč in od vaških veljakov ter onih, ki hočejo s svojim protiljudskim delovanjem ljudstvu le škodovati. Ljudstvo je take elemente že v večini spoznalo in z njimi obračunalo, v kolikor pa je še kje kateri, pa bo prav ob no-

vih uspehih z njim obračunalo, zavedajoč se, da bi brez takih protiljudskih elementov bili uspehi še večji.

Ob tej priliki se je potrebno dotakniti tudi tega, kar je prav v našem okraju v zadnjih mesecih zavaljalo redno preskrbo. Med tem, ko je v nekaterih krajih bilo po skladu desetine stofov živeža za garantirano preskrbo, ga v drugih krajih niso dobili niti 10, niti 15, niti 20 v mesecu. Razumljivo je, da je to razburjalo živce v prvi vrsti tistim ljudem, ki živijo samo od tega, kar dobijo na živilske nakaznice, in to so naši delavci po naših zveznih, republiških in okrajnih podjetjih.

Ker so v naši ljudski državi pred zakonom res vsi državljani enaki in se mora vsak za svoje delo zagovarjati, pa naj si bo na kakršnem koli mestu, je bil v našem okraju aretiran tudi poverjenik za trgovino in preskrbo Svetozar Sosič. Razprava bo pokazala in dokazala našemu ljudstvu, kakšno škodo lahko povzroči ljudstvu samo eden človek, ki noče vršiti tega, za kar ga je ljudstvo izvolilo.

Ko ugotavljamo izboljšano preskrbo našega delovnega človeka, se je potrebno tudi zavedati, da naša zvezna in republiška vlada skrbi, da bo ljudstvo v našem okraju imelo možnost nakupa tudi koruze, ker se v okraju prideluje malo žitaric, v prosti prodaji. To prosto prodajo pa ne bodo smeli naši KLO-ji in naši odbori OF razumeti tako, kot da bi vsak lahko kupil toliko koruze, da bi jo vskladili in špekulirali, kdaj jo bo po višjih cenah naprej prodajal in tako držal v odvisnosti gospodarsko šibkejšee. Tega ne bodo smeli dopustiti niti naši krajevni odbori OF niti KLO-ji. S prosto prodajo koruze bodo morali KLO urediti tako, da bo lahko kupovali tisti delavci in nameščenci, ki morajo oskrbovati številne družine in tisti mali kmetje, ki svojih žitnih pridelkov nimajo. Če bodo naši ljudski odbori s pomočjo ljudstva pravilno politično razumeli prosto prodajo koruze, se bo tudi s prosto prodajo močno dvignil življenjski standard prav tistim delovnim ljudem, ki so se doslej največje preživljali, ki pa so vlagali največje napore v graditev socializma. Vse te izboljšave v preskrbi naj bodo našim delovnim ljudem nova vzpodbuda pri delu za izvedbo petletnega plana, ker bo prav iz delovnih naporov raslo boljše življenje našega delovnega človeka. P. J.

Za izboljšanje povrtin

V goriški okolici je pridelovanje povrtin že od nekdaj zajemalo precej kmetovalcev. Ti se zavedajo, da je oskrbovanje mest in industrijskih centrov tako za zimsko kakor tudi za zgodnjo zelenjavo velikega pomena. Zato so se tudi zbrali kmetovalci z Mirenškega sektorja in vasi okrog Nove Gorice na posebnem sestanku. Na tem so se pogovorili o sajenju zgodnjega krompirja, fižola, česnja, čebule in vseh ostalih povrtin, kje jih bodo sadili, v koliki meri in kako bodo pristopili h kvalitetnejši obdelavi teh kmetijskih proizvodov. Ugotovili so, da danes ljudska oblast skrbi za kmetovalce in jim nudi ugodne po-

goje s tem, da jim preskrbuje umetna gnojila, hlevski gnoj, semena vseh vrst itd. Počeg tega jim daje zajamčeno garantirano preskrbo kot tudi omogoča odkup vseh imenovanih pridelkov. Nekateri KLO-ji in še posebej kmetijski referenti so se pri tem izkazali zelo dobro in tudi znali zainteresirati vse kmetovalce, da so prišli na ta sestanek pripravljeni (n. pr. Solkan, Miren), tako da so lahko s svojimi nasveti doprinesli k živahnejši diskusiji in k dopolnilnim sklepom. Prepričani smo, da bodo kmetovalci z delom dokazali, da ni ostalo samo pri sklepih. Savle.

Prvi tabor goriških lovcev

Lovci goriškega okraja so priredili svoj prvi lovski tabor, na katerem so izvedli tudi lov na nezaščiten divjad. Na predvečer so se zbrali vsi lovci na masovnem zborovanju v Srednjem Lokovcu. Na tem sestanku je bil poudarjen pomen in vloga lova v ljudski državi. V razpravljanju in diskusiji so prisotni lovci ugotovili, da bo moral lov odsej služiti le koristnim namenom. Vemo, da lahko lov na divje živali zaščiti drobne domače živali, po drugi strani pa pridobimo z lovom te divjadi kože, ki so za nas dragocena surovina. Zborovanje je bilo ves čas v resnem toda veselim razpoloženju, ki je kazalo vso dobro voljo lovcev do tega, da bo njihova lovska organizacija s svojo aktivnostjo prispevala skupnosti čim več koristi.

Drugi dan so se zbirali z nestrpnostjo pravega lovca in čakali na razmestitev. Vsi, tako lovci kot opazovalci so z veseljem in radovednostjo pričakovali uspehe tega dneva. Žal kljub dobri organizaciji začetnega uspeha ni bilo. Mnogi so sicer opazili volku podobno žival in eden izmed lovcev se je volku (po izjavah mnogih je bil v resnici volk) toliko približal, da je lahko streljal nanj. Ob renčanju divje živali pa se je lovec ustrašil in tako jo je volk spet popihal.

Kljub temu je bilo razpoloženje po lovu še vedno veselo in lovci so sklenili, da bodo drugič pri lovu samem bolj pogumni.

V čepovanju so se lovci ob zvokih godbe pozabavali in se prav dobre volje vračali vsak na svoj dom. S. C.

Film „Kotovski“ v Vedrijanu

S potujočim kinom, ki obiskuje ves Goriški okraj, sem bil pred kratkim v naših sončnih Brdih. Predstava je bila napovedana v Vedrijanu, v kraju, ki leži malo vstran od glavne prometne ceste. Mala vasica s približno 104 bišninimi številkami, s prelepim razgledom leži na vrhu hribočka, okoli nje se vrstijo vinogradi z dozorevajčim grozdljem in sočnim sadjem. V dopokdanskem urah, ko sem se pripeljal z vso filmsko prtljago v vas, me je že pri prvih hišah z veseljem sprejela mladina in me spremljala do kraja, kjer je bil določen prostor za predvajanje filma. Ko jim povem, da sem prišel s potujočim kinom, so začeli vsi z veseljem vzklikati: »Kino, film, kino«. Tudi zastopniki KLO-ja so me z veseljem sprejeli in mi nudili vso pomoč pri organizaciji predstave. Ves čas priprav je bila zbrana okoli mene mladina, pa tudi starčki, ki so veselim in velikim zanimanjem spremljali vsako moje kretnjo.

Sonce je zašlo. Prijeten veter je vel skozi vas ter blažilno vplival na vse po vročem sončnem dnevu. Dvo-

rišče, kjer je bila predstava se je razsvetlilo, zvočnik je zaigral veselo koračnico in vabil vaščane nanjo. Z vseh koncev in krajev je trumoma prihajalo ljudstvo in se zbiralo na dvorišču ob kinoaparaturi. Z nestrpnostjo je čakalo, da se razsvetli projekcijsko platno. Na mnoga vprašanja sem jim razlagal, kaj je film in kako se odigra filmska predstava. Na programu je bil sovjetski film »Kotovski«, ki prikazuje začetek revolucije narnege gibanja v Sovjetski zvezi.

Vedrijan je imel ta dan prvič filmsko predstavo v svoji vasi. Gledalci so strmeli v premikajoče se osebe na platnu. Starčki so stali ob strani in nezaupljivo zasledovali potek dogodka na platnu. Drugi so se zbirali okoli projektorja in občudovali filmsko aparaturu. Po končani predstavi so ostali vsi na mestu in hoteli še gledati. Ko jim povem, da je končana predstava za danes, so mi z navdušenjem govorili o vsebini filma in glasna želja vseh je bila, da moram s svojim filmom čim prej priti ponovno na obisk. Čeh

Razpis

o sprejemu učencev v industrijsko šolo za pohištveno stroko v Novi Gorici

Industrijska šola za pohištveno stroko v Novi Gorici bo sprejela v šolskem letu 1948-49 v prvi razred 40 gojencev. Poup se prične 15. septembra 1948. Šolanje traja 3 leta. Učenci se bodo izobraževali za kvalificirane delavce v pohištveni stroki, ki bodo imeli po 2 letni praksi možnost nadaljevanja študija. Učenci bodo stanovali v internatu. Šola ima tri oddelke: mizarski, tapetniški in plesarski otelek.

Sprejemajo se kandidati v starosti od 14 let dalje; prednost imajo predvsem svoji padli borcev, invalidov in mladina kmetskega in delavskega stanu.

Pogoj je, da je kandidat telesno in duševno zdrav, da je discipliniran in ima voljo do tega poklica.

Prošnja za vpis, lastnorочно pisana, kolkovana z 10.— din, se mora vložiti na personalni odsek lesno industrijskega podjetja Nova Gorica z naslednjimi prilogi:

Rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, zdravniško potrdilo o zdravstvenem stanju in sposobnosti za šolanje, potrdilo o imovinskem stanju (izda ga pristojni LO), kratek življenjepis, potrdilo staršev, s katerim izjavljajo, da se strinjajo s tri letno zaposlitvijo kandidata

po končanem študiju v obratu, ki ga bo določila nadrejena direkcija.

Sekretariat Ministrstva za gozdarstvo in lesno industrijo LRS

OBVESTILO

V nedeljo 29. avgusta 1948 ob 9. uri se bo vršila v Šempežu pri Gorici izredna skupščina Avtomoto društva Nova Gorica.

ISKRENE ČESTITKE tov. Cvetki Beltram in Miru Bandelj, ki sta sklenila zakonsko zvezo dne 21. avgusta 1948 — Okrajni ljudski odbor Gorica.

RAZVELJAVILJAM osebo izkaznico št. 19562 izdano od OILO za Vipavsko, člansko izkaznico OF Dol-Predmeja številka 275225 za leto 1947-48, službeno knjižico, izdano od Gozdnega Gospodarstva Sv. Lucija ob Soči v letu 1948 št. 39821. — Dokumenti so bili izgubljeni v Trnovskem državnem gozdu. — Glasilo se ni ime Černog Stanko, Dol-Predmeja št. 43 — okraj Gorica.

PREKLIC Lehan Alojzija pok. Antona Rijavec, rojena 17. septembra 1891 na Trnovem pri Gorici, sedaj stanujoča v Grgarju št. 61, proglašajo za neveljavno svojo osebo izkaznico, izdano v Ljubljani, svojo izkaznico OF, izdano v Grgarju, svojo oblačilno nakaznico in oblačilno nakaznico svojega moža Valentina Lehan.

Uspeli tekmovanja graditeljev Nove Gorice pospešujejo kulturno delo

Pevski zbor Prvačina, ki je dosegel drugo mesto

Graditelji Nove Gorice neumorno tekmujejo z graditelji Novega Beograda. V izpolnjevanju sprejetih obveznosti na fizičnem, kulturnem in fizikalnem področju napredujejo od dneva do dneva. V ta namen je razvito med brigadami močno kulturno-politično agitacijsko delo.

Trikrat dnevno oddajajo po zvočnikih poročila o dnevnih doseženih uspehih na gradilišču v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku. Po zvočniku pohvalijo najboljše čete, trojke in posameznike, hkrati grajajo preko dneva storjene napake in nepotrebne pomanjkljivosti. Poleg poročil oddajajo po zvočniku tudi lastne kulturne oddaje, nastope harmonikašev in orkestra Kajuhove brigade, solspeve in recitacije, pevske in šaljive točke brigadirjev.

Kulturno umetniško delo med brigadami je zelo živahno. Najboljše so Kajuhova, Črnogorska in Makedonska brigada. Štab mladinskih brigad je razpisal nagradni natečaj za najboljša del kulturno umetniške revije. Odziv je bil zelo številčen. Brigadirji so v enem tednu prispevali 30 del. Prvo nagrado za najboljšo delo je dobil Ivan Pirnat, brigadir Kajuhove brigade za pesem »Danes smo delali«. Drugo nagrado je dobil Marij Gerbec iz Župske brigade za prozo »Graditelji Nove Gorice«. Tretje mesto pa je odnesla Vrbančič Doris za prozo »Postala sem brigadirka«. Dnevno se predvajajo za delavce in brigadirje izjemoma filmi na ozki trak in normalne zvočne filmske predstave.

Največjo pobudo dajejo Kajuhova, Poljčanska, Makedonska in Novome-

ška brigada, katere so na kulturno-umetniškem področju tudi kvalitetno na zelo dobri višini, kar je dvignilo tekmovalno pri ostalih brigadah, da bi dosegle na tem polju višjo stopnjo. Samo v zadnjih 15 dneh so brigade nastopile enajstkrat. Med drugim so izvedle večje število agit na gradiliščih zadružnih domov. Kajuhova, ki je med najboljšimi, je nastopila z dramo »Izpit za življenje« tudi v Idrji in Tolminu.

Vsa mladina zelo rada sega tudi po knjigah in revijah. Samo v tem mesecu je bilo prebranih 1500 knjig in brošur, od tega 70 % na skupnih večerih, 30 % pa med posamezniki. Poleg tega so organizirali 58 čitalnih in 32 diskusijskih krožkov, 12 risarskih, 2 radiotehničnih in filmski krožek. V filmskem krožku sodeluje 30 brigadirjev, ki poleg ostalih predmetov pišejo svoje zamisli za scenarij, kako bi izgledal film o gradnji Nove Gorice.

Tako graditelji Nove Gorice širijo svoje obzorje in znanje, katero hočejo prenesti med delovno in kmečko mladino na vasi in na delovne akcije. Just.

Opozorilo

Okrajna uprava za ceste naznanja, da bo cesta Selo-Batuje-Dornberg zaprta zaradi popravila mostu od 1. septembra 1948 dalje do preklica in to za vsa vozila in pešce.

Prevoz iz Gornje Vipavske doline, usmerjen v Spodnjo Vipavsko dolino, naj se vrši preko Otave-Vogrsko-Volčjadraga.

Okrajna uprava za ceste.

Kulturni dvig mladine — lep prispevek pri delu za plan

Dne 22. t. m. so nastopali na fizikalnem igrišču ob gradilišču Nove Gorice najboljše kulturno-umetniške agitacijske skupine LRS pri gradnji zadružnih domov in mladinske kulturno-umetniške skupine našega okraja.

Ob tej priliki je govoril uvodoma predstavnik okrajnega komiteta SK-OJ-a in sekretariata LMS, komandant glavnega štaba mladinskih delovnih brigad pri gradnji Nove Gorice, org. sekretar okrajnega komiteta KPS Gorica tov. Krivec in tajnik IO LPS tov. Uroš Krajger, ki je podelil prehodno zastavico najpožrtvovalnejši »Kajuhovi« kulturno umetniški agitacijski skupini. Drugo nagrado je podelil ljubljanski mladinski godbi in tretjo nagrado KLPK Pesje, okraj Mozirje. Po govorih je imela odličan nastop mladinska kulturno umetniška skupina »Kajuh« s svojimi pevske, harmonikaškimi in plesnimi točkami, ljubljanska mladinska godba, ki je napravila na gradiliščih zadružnih domov že par tisoč fizičnih delovnih ur in več koncertov, zaigrala je venček naših narodnih pesmi in ruskih. Mladinske kulturno umetniške skupine našega okraja so s svojim nastopom prikazale uspehe do-

sedanjega dela in so bile po tem ocenjene Razveseljivo je dejstvo, da so tu nastopali vaški in tovarniški pevski zbori, godbeni krožki in baletni skupinice. Nastopali so pevski zbor iz Vrtojbe, Prvačina in vasi Brje, plesna pionirska skupinica iz Tovarniške ulice (Nova Gorica), godbeni krožek iz Medane in Gradišča.

Zvečer istega dne je sledila zaključna prireditev okrajne mladinske revije, na kateri so nastopale in bile nagrajene najboljše mladinske kulturno umetniške skupine našega okraja. Nastopal je najboljši mladinski pevski zbor iz Vrtojbe in prav tako dober zbor iz Prvačina, dramatska in recitacijska skupina iz tovarne Anhovo in mladinski godbeni krožek iz Gradišča. V okviru okrajne mladinske revije je bil razstavljen tudi tisk iz časa NOB in danes, dela solkanski učencev v gospodarstvu itd.

Nastop mladinskih kulturno umetniških skupin je prikazal, da se naša delovna mladina ob gradnji zadružnih domov, pri delu v tovarnah in na polju tudi kulturo prosvetno izživlja in ideološko prevzgaja v nove socialistične tvorce Titove Jugoslavije.

Niko

Z delovne akcije — k učenju

Brigadirji-dijaki, ki so se vrnili z delovne akcije, pred razhodom

Pretekli teden se je vrnilo 45 brigadirjev-dijakov, ki so delali v brigadi »Istoka Žagarja« na gradnji pionirskega mesta v Zagrebu. Pred odhodom so na svojem sestanku pregledali vse

dosedanje delo in sprejeli nove sklepe. Eden najvažnejših je bil ta, da bodo vložili v študij pri popravilih izpitih ves tisti elan in dobro voljo, kar so si ju pridobili v brigadi.

Okrajne zveze kmetijskih zadrug, skrbite za svoj bodoči kmetijski kader! — Kmetijske zadruge, pošiljajte svojo mladino v kmetijske šole!

Tudi Mohoričeva mama hoče graditi Novo Gorico

Že navsezgodaj je Sonja stekla na glavni štab, da odnese novega »Brigadirja«, ki ga je ponoči prinesel kurir iz Ljubljane. Ko je stopila v predstavo pisarne, kjer je navadno samevala preko glave zaposlena administratorica, je opazila za sosednjo mizo ženo, ki ji je z debelimi naočniki na nosu pozorno prebirala nek časopis.

»Zdravstvuj! Jožica, tukaj je novi Brigadir«, je veselo pozdravila Sonja, položila časopis na mizo in pristopila k ženi.

»O, mamica pa že novega Brigadirja bereš. Jaz pa sem mislila, da ga ni še nihče videl.«

»Malo prej mi ga je dal neki tovariš«, je prijazno odgovorila ta in si popravila naočnike.

»Ali ste prišli koga obiskat? Popeljem vas v brigado, če hočete,« se je takoj ponudila za vodiča Sonja, kateri se je prijazna, v črno odeta žena na mah prikupila.

»Kaj še«, je hitro zamahnila z roko Jožica. »K nam je prišla, k nam.«

»K nam? Res? Zdaj bom pa malo posedela, če je tako,« je hitela Sonja, ki se ji naenkrat ni prav nič več mudilo.

Ženica je naredila prostor zraven sebe, snela naočnike in prekrizala roki na prsih. Sonja je priselila in vprašala:

»Pa kako, da ste prišli sem k nam? Kaj boste tukaj delali?«

»Ali je mar res tako čudno, da sem prišla? Meni se to prav nič čudno ne zdi, saj sem že mesece premišljevala o tem. Pred kratkim, ko so bili Solkanji tukaj na prostovoljnem delu, in si osvojili prehodno zastavico, sem bila tudi jaz med njimi, čeravno sem blizu Vipave doma. Ej, da si nas takrat videla! Kako smo delali! No, in zdaj sem tukaj za dva meseca. Že danes bi lahko šla na delo, pa so mi rekli, naj še tukaj počakam. Zato berem zdaj tega vašega Brigadirja. Kaj bom delala tukaj? Kjer bo delo, tam pa bom.«

Samozavesten nasmešek je šinil preko nagubanega lica in plave, živahne oči so prijetno zalesketale pri zadnjih besedah. Sonja se je kar nagledati ni mogla.

Sonja ni mnogo spraševala. Ženica ji je sama rada pričela pripovedovati o svojem življenju.

»V Ložah pri Vipavi imam posestvo. Vinograd imamo. Vsako jutro sem vstajala ob štirih in hitela, da bi čimprej vse lepo uredila in pripravila, tako da bo grozdje raslo tudi brez mene. Kravo in svinje bo pa že snaha sama opravljala.«

Že v prvi svetovni vojni je Jožefa Mohorič izgubila moža, ki je zmrazil neke daleč na Poljskem v avstrijski vojski. Mlada žena — mati petih otrok, je ostala sama. Najmlajšemu je bilo ob očetovi smrti komaj nekaj tednov. Borila se je z življenjem in odgojila svoje malčke. Ob pričetku druge vojne sta oba fanta odšla v hosto. Njena hiša je postala važna in prva partizanska postojanka v okolici. In Jožefa je postala pravcata partizanska mamica. Pa ne samo to, da je skrbela doma za partizane. Kadar ni bilo vodiča, je vstala sredi noči, pustila doma male vnuke in hodila z njimi ure po skritih stezah. Bila je v treh zasledah. Četrtri pa je padla Italijanom v roke. Odgnali so jo v zapore v Aidovščino.

»Dva meseca sem bila zaprta. Dosti težkega sem že prestala, kaj takega pa še ne. Vsak dan so me zasliševali, vsak dan sem ležala nezavestna pred njimi. Polili so me z vodo, da sem vedno spet vstala. Vidiš, ta kost na plečih — vedno bo ostala tako usločena.«

Pokazala je Sonji in Jožici, ki je tudi pristopila, svoje dlani, ki so kazale globoko, nenaravne brazde. »To je tudi spomin,« je še dostavila in za hip umolknila.

»Zdaj imam že 66 let. A prav nič

še ne čutim, da bi bila že stara. Saj vidita, dekleti, da hočem med vas,« je prekinila ženica mučno tišino, ki je zavladala. »V vasi vedno poslušam, kako godrnjajo ljudje, da ni tega, pa ni onega. Ne morem in ne morem jih razumeti, ko tako neumno govore. Saj ne bo boljše, če bomo samo godrnjali. Delali bi vsi, pa bi bilo kaj kmalu vse lepše. Mislim, sem si pri sebi: v Novo Gorico bom šla in bom tam delala med mladino ljudmi. Če že imamo svobodo, bomo pa še sedaj nekaj let delali, da nam bo enkrat res vsem epa.«

Ko je zaslišala pesem brigadirjev, ki so prihajali s telovadišča, je obmolknila in zrla skozi odprta vrata z radostnimi očmi. Pokimavala je z glavo, ko jih je tako opazovala — zagorele fante in dekleta, ki so strumno korakali preko dvorišča.

»Zdaj prihajajo od telovadbe. Vidite, kako so veseli,« je rekla Sonja. Tako je pri nas vsak dan. No, pa saj boš te same videli. Ko gredo na delo, poč, ko se vračajo, pa spet... Zdaj pa res moram pohiteti. Saj si bomo še kaj povedali, ali ne?«

Tako neprilicno in domače so se poslovali, kot da so že stari znanci in brigadirji sta se lotili svojega dela, žena pa se je spet sklonila nad časopisom.

Stanka

Obvestilo poverjenosti za prosveto OLO Gorica

I. Pričetek šolskega leta 1948-49

1. Osnovne šole prično z rednim šolskim poukom dne 3. septembra 1948.
2. Peti razred sedemletke v Dobrovem, Kojskem, Kanalu, Mirnu, Dobravljah, Dornbergu in Vipavi prične z rednim šolskim poukom dne 6. septembra 1948.
3. Nižji razredi gimnazije v Ajdovščini in v Sempetru prično z rednim šolskim poukom dne 6. septembra 1948.
4. V višjih razredih gimnazije v Sempetru prično z rednim šolskim poukom dne 10. septembra 1948.

II. Uradna konferenca učiteljstva goriškega okraja

bo v četrtek dne 2. septembra 1948 ob 9. v dvorani Kulturnega doma v Solkanu. Udeležba je obvezna.

III. Sprejem dijakov v dijaške domove

V dijaške domove so sprejeti iz okraja Gorica, sledeči dijaki:

V Tolmin

Pavlin Zdravko, Ravnica — Vitez Roman, Anhovo — Kuk Anica, Morsko Kanal — Bratuž Julko, Grgar — Berlot Danica, Levpa — Leban Anica, Trnovo — Rijavec Jožef, Trnovo — Strossar Florjan, Trnovo — Bavdaž Ivan, Lokavca (Levpa) — Skrt Avguštin, Bizjak (Levpa) — Kramar Darinka, Sempeter — Močnik Matilda, Deskle 32 — Štrukelj Bernarda, Bizjak (Levpa) — Berlot Katarina, Levpa 14 — Lango Viktorija, Zatrebeš (Levpa) — Belingar Marija, Ravnica — Sluga Stanko, Kanal — Marič Zofija, Anhovo — Rahotina Marija, Gorenje polje — Znidarčič Aleks., Anhovo 66 — Simčič Marija, Anhovo — Martinis Ana, Marija, Anhovo 118 — Nibrant Ciril, Anhovo 62 — Kontl Anita, Anhovo — Markič Roman, Anhovo 70 — Zelinšek Tonica, Anhovo — Vuga Albina, Anhovo — Boris Bavdaž, Doblar — Suligoj Marija, Ročinj — Stanič Marta, Gorenje polje — Goljevšek Nives, Gorenje polje — Zeleznikar Nives, Anhovo — Ipavec Avgust, Ročinj 27 — Madon Cvetko, Avče 77 — Testen Helena, Avče 39 — Kolenc Vera, Avče 82 — Makorič Jožica, Avče 63 — Paravan Lucjan, Gor. vas (Kanal) — Ponikvar Oton, Anhovo — Comuzzi Viktor, Gorenje polje — Pregelj Irena, Zapotok — Bukovec Slara, Kal (Kanal) — Suligoj Anica, Ročinj — Gerbec Milka, Doblar — Metlaž Slavko, Doblar — Munih Frančiška, Doblar — Močnik Rudolf, Deskle — Strgar Anica, Doblar — Simčič Rozina, Anhovo — Berdon Ana, Vilma, Ložice 141 — Humar Veronika, Bizjak (Levpa) — Matevžič Nives, Kanal — Hvala Silva, Ravnica — Čargo Maksimilijan, Anhovo 104 — Medvešek Jožko, Gorenje polje — Punar Zofija, Anhovo — Maver Emil, Vrata pri Čepovanu — Mrak Valerin, Vrata pri Čepovanu — Savli Jožko, Čepovan-Dol — Podgornik Marica, Čepovan-Vrše — Rutar Jožica, Doblar — Rutar Albina, Doblar — Vogrič Pavel, Ročinj 126 — Mugerle Rezi, Ročinj — Plesničar Hilda, Ravne — Markič Marija, Ravne — Juretič Kristina, Grgar — Bratuž Ciril, Vrata pri Čepovanu — Gabričič Alojz, Anhovo — Gorjup Leopold, Kal — Makuc Marija, Lokve — Skok Irena, Lokve — Lipičar Vinko, Solkan — Kos Klara, Kambreško — Kolenc Darko, Avče — Kavčič Helena, Avče — Lipičar Lada, Levpa — Grbec Marija, Deskle — Namut Bogoljub, Deskle — Vodopivec Marija, Solkan — Grosar Roman, Deskle — Mrak Helena, Vrata pri Čepovanu — Kogoj Ivanka, Vrata pri Čepovanu — Kogoj Rafaela, Vrata pri Čepovanu — Juretič Severin, Grgar — Širok Daroteja, Grgar — Zbogar Marija, Banjšice — Kovačič Nada, Banjšice — Merljak Ana, Renče.

V dijaški dom v Sempeter

Erzetič Andrej, Višnjavik — Ličen Anton, Črniče — Trampuž Ivan, Temnica — Trampuž Ernest, Lipa — Sirk Milan, Biljana — Stantlč Vilko, Temnica — Stantlč Vilko, Gorenje polje — Sirk Ivan, Višnjavik — Sirk Anton, Višnjavik —

Rahotina Anton, Gorenje polje — Paravan Marjan, Kanal — Pišot Henrik, Gojače — Printič Nikolaj, Cerovo — Mokrin Alojz, Banjšice — Medvešek Pavel, Gorenje polje — Mavrič Anton, Medana — Marinič Franc, Biljana — Marič Lenart, Medana — Končut Roman, Višnjavik — Kavčič Viktor, Lipa — Čej Elmira, Grgar — Velušček Ivanka, Podsobotin — Zuljan Zora, Medana — Trampuž Eda, Temnica — Simčič Marija, Biljana — Sartori Stanka, KLO Ustje — Ribolica Milena, Barbana — Paravan Marija, Kanal — Marinič Sonja, Smartno — Lenardič Ljuba, Kanal — Lenardič Irena, Kanal — Kocjančič Antonija, Biljana — Kristančič Ana, Medana — Kožlin Alenka, Marija, Medana — Kren Helena, Medana — Karlovin Suzana, Anhovo — Krajnik Ana, Grgar — Durek Ema, Temnica — Zbogar Avgust, KLO Zapotok — Plesničar Teodor, Trnovo — Čuš Franc, Šempas — Čefarin Franc, Deskle — Čafarin Ivo, Deskle — Persič Venčko, Šempas — Pahor Albin, Korito (Kras) — Medvešek Darko, Anhovo — Goljevšek Franc, Lig — Marušič Miroslav, Opatje selo — Skok Anton, Ravnica — Skubina Marija, Neblo — Borovničar Jožef, Zapotok — Rogelja Karel, Temnica — Brezavšek Milica, KLO Levpa — Humar Elvira, Banjšice — Rijavec Cirila, Ravnica — Petrovič Lidija, Grgar — Sirok Milena, Grgar — Širok Stefka, Grgar — Valantič Gabriela, Grgar — Majavec Rina, Grgar — Doljak Cvetka, Grgar — Gadnik Oliva, Grgar — Humar Alojzija, Šempas — Rijavec Helena, Ravnica — Strossar Nada, Ravnica — Batič Stanislav, Šempas — Makuc Ana, Nemci (Trnovo) — Mugerle Mrija, Lig — Makuc Antonija, Lokve — Kofol Karmela, Banjšice — Zelinšek Bruna, Zapotok — Jelen Ana, Opatje selo — Valentič Marija, Kanalski vrh — Bucik Marija, Kanalski vrh — Turk Egon, Rihemberk — Vidmar Pavel, Rihemberk — Bizjak Jože, Ml. dom St. Peter na Krasu — Černe Sonja, Ml. dom St. Peter na Krasu — Trebižan Julijan, Ml. dom St. Peter na Krasu — Pavlin Marija, Grgar — Zucchiati Anton, Medana — Zucchiati Jožko, Medana — Lozej Alojz, Ivanji grad — Sodevčič Marija, Grgar-Dol — Renko Ludvik, Lokve — Trampuž Karol, Kostanjevica 27 — Brumat Adolgo, Opatje selo — Simčič Srečko, Kozana — Braidot Evgen, Kozana — Jerončič Nada, Kanal — Mikluš Silvan, Renče 27 — Mozetič Egidija, Kostanjevica 59 — Kranje Bruna, Ajdovščina — Milanič Ivo, Vojšćica — Srenjšček Marija, Ročinj — Marušič Alojzija, Lokve — Jelen Rozalija, Opatje Selo — Marušič Andrej, Opatje selo 27 — Marušič Ana, Opatje selo 36 — Jelen Silva, Opatje selo 23 — Gorjan Irena, Opatje selo 62 — Boštjančič Marija, Opatje selo 57 — Pahor Ana, Opatje selo 55 — Pahor Radivoj, Kostanjevica 54 — Pahor Stojan, Kostanjevica 54 — Bratuž Anton, Vrata pri Čepovanu — Rijavec Jelko, Ravnica (Podgozd) — Obljubek Franc, Drnovce (Dobrovo) — Urbančič Helena, Brdce — Hojak Emil, Puštalje 23 — Hojak Andrej, Puštalje 23 — Martinuš Vjolička, Renče 358 — Podgornik Danica, Sp. Lokovec — Pahor Elda, Sela na Krasu — Medved Alfonz, Magozd — Mikulin Zdenko, Dobrovo — Knap Marija, Tolmin.

V dijaški dom v Ajdovščini

Lovrič Metka, Vipava — Bizjak Alenka, Cesta 125 — Čermelj Slavica, Dobravljje 62 — Štrukelj Mirko, Sv. Mihael 33 — Štrukelj Mara, Sv. Mihael 33 — Lozar Olga, Osek — Ljkar Silvestra, Ollica — Lozar Jožef, Vrtovin — Mihel Alojz, Vrtovin — Vrtovec Ida, Šmarje — Malik Zmagoslava, Goče — Baveon Olga, Osek — Velikonja Cvetka, Dol-Predmeja — Čibej Viktor, Dol-Predmeja — Pavlin Franc, Ravne — Bizjak Marija, Dol-Predmeja — Lozej Nada, Podraga — Pregelj Marija, Lože — Zorž Rihard, Podraga — Semenčič Stefan, Podraga — Velikonja Roman, Dol-Predmeja — Benčina Pavla, Lože — Kosovel Marija, Vrtovin — Štokelj Jelica, Vel. Zablje — Ferjančič Marija, Podraga — Furlan Silva, Podraga — Tratnik Jožefa, Col

— Terbižan Marta, Podraga — Kretič Vera, Tevče — Kobal Milan, Erzelj — Ferjančič Milan, Erzelj — Kodre Alojzija, Erzelj — Mavrič Peter, Črniče — Štor Karol, Vip. Križ — Turk Neva, Brje — Bizjak Umberto, Potoče — Čermelj Boris, Potoče — Podgornik Marija, Slap — Ambrožič Ivanka, Slap — Tomažič Rada, Vrhpolje — Fornazarič Leticija, Vogersko — Gregorič Viktorija, Vogersko — Ferjančič Edvard, Podraga — Valič Mara, Kamnje — Valič Valentin, Kamnje — Vodopivec Pavel, Kamnje — Grželj Stefan, Salnje — Čermelj Katarina, Kamnje — Zorž Marija, Duplje — Vidmar Anica, Kovk — Vidmar Dora, Kovk — Mervič Marija, Rožna dolina — Mikuz Valentina, Budanje — Trošt Lenart, Col — Petrovič Ernesta, Malo polje — Trošt Vera, Col — Gerželj Anton, Vrtovin — Bolčina Jožica, Kovk — Pečenko Zmaga, Brje — Potrata Antonija, Slap — Badalič Bruna, Osek — Glešič

Ana, Osek — Furlan Edvar, Potoče — Faganel Leopold, Črniče — Širok Lidija, Solkan — Gruden Angela, Lokve — Pogon Marija, Gabrije — Jelič Cvetko, Gabrije — Kovšca Julij, Kovk — Čehovin Dorica, Col — Mačus Ivan, Kromberg — Bone Celestina, Kromberg — Pregelj Ferdinand, Col — Zgonik Aleksander, Rihemberk — Velikonja Ivan, Dol-Predmeja — Kolenc Ludvik, Lokve — Bitežnik Ivan, Nova Gorica — Ščukovt Angel — Preserje — Ferjančič Ana, Slap — Furlan Magdalena, Slap — Zarnik Jože, Gabrije — Somro Venčeslav, Gabrije — Pestelj Ana, Podraga — Trošt Marija, Podraga — Štokelj Slavko, Vel. Zablje — Besednjak Dora, Vel. Zablje — Lozar Albin, Vrtovin — Kovšca Jože, Col — Kovšca Marija, Col.

Iz okraja Sežana so sprejeti: Grča Jolanda, Štanjel — Ukmar Zmago, Gor. Branica — Štemberger Magda, Gornja Branica.

Onstran meje...

Italijanski poljedelski delavci stavkajo

V soboto dne 21. avgusta so poljedelski delavci vse Italije stopili v splošno stavko za pol dneva. Tako so stavkale prvič v Italiji tudi kmečke množice iz najbolj revnih in zaostalih pokrajin na jugu. Poljedelski delavci so se namreč že več mesecev borili za svoje pravice z Zvezo posestnikov, kateri so sploh odklanjali razpravo o zahtevah delavcev; zato so se vršile mnoga zborovanja, nešteto sestankov in na vseh je kmečko delavstvo soglasno zahtevalo vsaj najnujnejše pravice: minimalna mzda, ki naj bi bila enaka delavcem gradbene industrije, plačan dopust, določitev dnevnih delovnih ur, ureditev položaja stalnih delavcev in podvojitev družinskih doklad. Demokristjanska vlada, ki je že dalj časa bila obveščena o teh sestankih in o zahtevah, ki so se postavljale in ki je bila opozorjena na morebitno stavko, je že vnaprej skušala preprečiti to obliko borbe poljedelskih delavcev; tako je že vnaprej govorila o tem, da bo

to stavko smatrala za »politično in agitatorsko«. Skušala je med delavstvom organizirati sabotažo predvidene stavke itd. Toda strnjeno poljedelskih delavcev v borbi za svoje pravice je najlepše preprečila nakane demokristjanske vlade. Tako se je stavka uspešno pričela, v vseh podeželskih centrih pa so množičnim manifestacijam prisostvovali vsi poljedelski delavci ne glede na svojo politično usmerjenost. Stavke so se udeležili tudi demokristjani, kar dokazuje, da tudi oni spregledujejo in se pridružujejo naprednim delavcem. Kljub intervenciji policije, kljub propagandnim poizkusom nekaterih demokristjanskih voditeljev, ki so tudi s plakati pozivali svoje pristase, naj bi se stavke ne udeležili, kljub temu, da je šef policije v Catanzaru telefoniral Zvezi poljedelskih delavcev, da je rad objavil odločitev stavke, so vsi ti poizkusi propadli in je stavka v celoti uspela.

Položaj kmetov v Italiji vedno obupnejši

Vesti o gospodarskem in socialnem položaju delavstva kot tudi kmetov onstran meje nam vsak dan jasneje kažejo lice skoro obupnega položaja ljudstva. Medtem ko se po eni strani davek stalno dviguje, ima po drugi strani delovno ljudstvo vedno manj možnosti zaslužka. Davek se je povzidal v razmerju z davkom izpred vojne za 1200 %. Mali kmetje se že sprašujejo, kako bodo zmogli to težo, posebno z ozirom na to, ker se življenjske potrebe silno dražijo in ker se po drugi strani pri prodaji kmečkih

pridelkov ta podražitev prav nič ne upošteva. Medtem ko se je koroza v teku dveh dni podražila za 30 lir pri kilogramu, je krompir v prodaji po 10 lir. In še je tu vprašanje, če bo možno ves ta krompir prodati. Delavstvo je itak že v obupnem položaju in danes so mali kmetje na tem, da propadejo; le bogatejši lahko še zdrže nesorazmerje pri cenah. Zato se mnogi kmetje z resno zaskrbljenostjo vprašujejo, koliko časa bo še trajal ta njihov nevzdržen položaj.

FIZKULTURA

POPRAVLJANJE IGRISČA V SEMPETRU

Športno udejstvovanje mladine v našem okraju dosega iz dneva v dan večji razmah. Mladina se zaveda, da so za to potrebne tudi tehnične priprave in zato pristopa k popravilju raznih igrišč. Tako so mladinci v Sempetru pričeli z razširjanjem in podaljšanjem nogometnega igrišča. Prostovoljnega dela se je udeležilo okrog 40 ljudi. Med prostovoljci je bilo precej starejših,

kar nam dokazuje, da se tudi oni zavedajo, da je potrebna fizikalna vzgoja naši novi mladini. Pogrešali pa smo precej mladine in priznati moramo, da je vendarle še precej takih, ki stojijo ob strani in se ne udeležujejo takih akcij, ki bodo koristile prav udejstvovanju mladine na športnem polju. To soboto in nedeljo bo ponovno prostovoljno delo na igrišču.

Prizor s tekme v odbojki med glavni in študentsko mladinsko brigado